

РЕШЕНИЕ

№ 5895

гр. София, 20.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 05.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7913** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. Т. Т. от [населено място], срещу МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране по негово Заявление от 26.01.2011г. за вписване в Регистъра на проектантите с пълна проектантска правоспособност към секция „Електротехника, автоматика, съобщителна техника”. В съдебно заседание, проведено на 05.12.2011г., лично и чрез процесуалния си представител – адв. Д., заявява, че оспорва ИЗРИЧЕН ОТКАЗ на Управителния съвет на Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране за вписване в Регистъра на проектантите с пълна проектантска правоспособност, обективиран в Писмо 439/22.11.2011г.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания акт, като постановен в противоречие с материалноправните норми и с целта на Закона за камарите на архитектите и инженерите в инвестиционното проектиране (ЗКАИИП). Твърди, че по отношение на него са били налице предпоставките на чл.7, ал.5 ЗКАИИП за вписване в Регистъра на проектантите с пълна проектантска правоспособност по подробно изложени в жалбата и в писмените бележки по същество на спора доводи. Моли съда да за отмени оспорвания изричен отказ, както и да осъди ответника да му възстанови направените разноски по водене на делото пред настоящата инстанция. Представя списък на разноските.

Ответникът – Управителен съвет на КАМАРАТА НА ИНЖЕНЕРИТЕ В

ИНВЕСТИЦИОННОТО ПРОЕКТИРАНЕ (УС на КИИП), чрез процесуалния си представител – адв. Д., ОСПОРВА жалбата. В съдебно заседание и в писмени бележки по същество на спора излага подробни доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема от фактическа страна следното:

С Диплом № 77223/ 18.12.2000г. (л.59-62) се установява, че жалбоподателят е завършил висше образование в Техническия Университет – С. (ТУ) по специалността „Електроенергетика и електрообзавеждане”, с професионална квалификация „Електроинженер” и образователно-квалификационна степен „магистър”. (л.59-62). Със Служебна бележка от 30.06.2011г. (л.65), приета и неоспорена по делото, се установява, че от 01.12.2004г. жалбоподателят Т. работи без прекъсване на постоянен трудов договор в ТУ - С., на длъжност асистент и главен асистент в катедра ЕЕ-ЕФ.

Не е спорно между страните, че жалбоподателят е вписан в Регистъра на лицата с ограничена проектантска правоспособност по чл.6, т.3 ЗКАИИП на основание на Решение на УС на КИИП от 30.07.2010г. За установяване на това обстоятелство по делото е прието Удостоверение рег.№ 41248 (л.63).

Административното производство е започнало по Заявление на жалбоподателя от 26.01.2011г. за вписване в Регистъра на проектантите с пълна проектантска правоспособност към секция „Електротехника, автоматика, съобщителна техника” (л.55). Не е спорно между страните, че в установения тримесечен срок (чл.13, ал.1 ЗКАИИП) УС на КИИП не се е произнесъл по направеното искане, което е мотивирало жалбоподателя да оспори мълчаливия отказ пред Контролния съвет на КИИП (КС на КИИП). Подадена е жалба с вх. № КИИП-313/ 09.06.2011г. (л.11, 12).

С Писма рег. № КИИП-248/ 22.06.2011г. (л.19, 20) и рег. № К-ЦУ-КС-02/ 22.06.2011г. (л.21, 22) на жалбоподателя е указано да окомплектова Заявлението си с изрично изброени документи, удостоверяващи изпълнението на изискванията по чл.7, ал.5 ЗКАИИП.

На свое заседание, проведено на 04.11.2011г. УС на КИИП приема процесното Решение за отказ поради това, че след вписването му в Регистъра на лицата с ограничена проектантска правоспособност жалбоподателят не е работил две години с проектант с пълна проектантска правоспособност по част „Автоматизация”.

За установяване на твърдените от него факти жалбоподателят е представил относими към спора писмени доказателства, които са приети по делото и ще бъдат съответно коментирани при формиране на правните изводи: Автобиография (л.39 -43); Доказателства за извършване на проектантски услуги по Договор № 550441/ 13.02.2006г., Договор № 239/ 2002г., Договор №378002/ 01.06.2007г. (л.44-47); Референция от 05.07.2010г. (л.48); Препоръка от 16.07.2004г.; Свидетелство за съдимост от 18.11.2010г. на Софийски районен съд (л.52); Анкетна карта (л.54); Длъжностни характеристики за длъжността „асистент”, „старши асистент” и „главен асистент”, утвърдени от ректора на Техническия университет на 19.06.2001г. (л.66-74)

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Съдът приема, че Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране е организация по смисъла на §1, т.2 от Допълнителните разпоредби на АПК, а

издаваните от нея Решения по чл.13, ал.1 ЗКАИИП са индивидуални административни актове по смисъла на чл.21, ал.1 АПК тъй като непосредствено засягат права и законни интереси на техните адресати, поради което и по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария, актът подлежи на съдебен контрол.

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице – адресат на акта, в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК. От приетото по делото известие за доставяне № 22763215 (л.78) съдът приема, че изричният отказ на УС на КИИП, който е предмет на съдебния контрол, е връчен на жалбоподателя на 28.11.2011г. и е оспорен в съдебно заседание на 05.12.2011г.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

ИЗРИЧНИЯТ ОТКАЗ на УС на КИИП за вписване на жалбоподателя в Регистъра на проектантите с пълна проектантска правоспособност, обективиран в Писмо 439/22.11.2011г. е постановен от компетентен орган, съгласно изричната норма на чл.13, ал.1 АПК.

Актът е в предписаната от закона форма и съдържа както правните, така и фактическите основания за издаването му.

Настоящият състав приема, че при постановяване на оспорвания отказ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган и до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред него въпрос.

Актът е постановен в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона:

Съгласно изричната норма на чл.7, ал.1 ЗКАИИП лицата, получили дипломи от акредитирано висше училище с професионална квалификация "архитект", "ландшафтен архитект", "урбанист", "строителен инженер" или "инженер" с образователно-квалификационна степен "магистър", притежават ограничена проектантска правоспособност и могат да предоставят проектантски услуги в областта на устройственото планиране и инвестиционното проектиране след вписването им в регистъра на проектантите с ограничена проектантска правоспособност в съответната камара.

В ал.5 на същата норма е предвидено, че проектантите с ограничена проектантска правоспособност могат да придобият пълна проектантска правоспособност, ако имат стаж по специалността: а) две години като служители по трудов договор с проектант с пълна проектантска правоспособност, или б) четири години като проектанти на свободна практика или като служители по служебно правоотношение или по трудово правоотношение на основен трудов договор на длъжност, за която се изисква съответното образование.

В процесния случай спорен е въпросът дали изискуемия по чл.7, ал.5 стаж по специалността следва да е придобит след получаването на диплом от акредитирано висше училище и придобиване на ограничена проектантска правоспособност по силата на закона или след вписване в регистъра на проектантите с ограничена проектантска правоспособност и придобиване на право да предоставят проектантски услуги.

От анализа на разпоредбата на чл.7, ал.5 ЗКАИИП следва извод, че пълна проектантска правоспособност могат да придобият лица, които имат качеството проектант. По смисъла на легалното определение дадено в §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗКАИИП "проектант" е физическо лице, притежаващо диплома от акредитирано висше училище с професионална квалификация "архитект", "ландшафтен архитект", "урбанист", "строителен инженер" или "инженер" с образователно-квалификационна степен "бакалавър" или "магистър", вписано в съответния регистър на Камарата на архитектите, съответно на Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране, както и лице с призната проектантска правоспособност при условията и по реда на чл. 10 и чл.11, което има право да изработва устройствени схеми, планове и инвестиционни проекти в съответствие с придобитата правоспособност.

Изложеното налага извода, че изискването за стаж по специалността на чл.7, ал.5 ЗКАИИП следва да се разбира като изискване за проектантски стаж, т.е. стаж в областта на устройственото и инвестиционно проектиране, придобит след вписването на лицето в регистъра на проектантите с ограничена правоспособност на съответната камара. Следователно пълна проектантска правоспособност могат да придобият само лица, които притежават ограничена такава и отговарят на изискванията за стаж по специалността, придобит след като лицето е имало право да предоставя проектантски услуги в областта на устройственото планиране и инвестиционното проектиране. Натрупаният преди това стаж се взема предвид в хипотезата на чл.7, ал.2 ЗКАИИП.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че ИЗРИЧНИЯТ ОТКАЗ на УС на КИИП за вписване на жалбоподателя в Регистъра на проектантите с пълна проектантска правоспособност, обективиран в Писмо 439/ 22.11.2011г. е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.4 АПК на ответника се дължат разноски, в размер на 450 (четиристотин и петдесет) лева – за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Т. Т. от [населено място], срещу ИЗРИЧЕН ОТКАЗ на Управителния съвет на Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране, обективиран в Писмо 439/ 22.11.2011г.

ОСЪЖДА Д. Т. Т. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на КАМАРАТА НА ИНЖЕНЕРИТЕ В ИНВЕСТИЦИОННОТО ПРОЕКТИРАНЕ, с адрес: 1164 С., [улица], сумата 450 (четиристотин и петдесет) лева – разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова